

[Ove Hansen.]

og den, der spurgte, var ikke klar over, om det var 5. maj, der var sat som skæringsdag. Han tog fejl af dette lovforslag og lovforslaget om 30 pct.s afgift, og mit svar lød så, at loven efter forslaget her skal træde i kraft fra 1. januar, men at lovforslaget, hvis vi ikke i dette folketingsår når at få tilendebragt udvalgsarbejdet, vel ville blive genfremsat til efteråret, og så måtte vi se, om vi kunne få det gennemført, så det kunne træde i kraft den 1. januar eller senere.

Jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan komme til forståelse og få klarhed over de problemer, der er rejst.

Thisted Knudsen: Det spørgsmål, jeg i mit første indlæg har understreget, er, hvilket formål man egentlig har med denne lov. Ministeren hævder, og det sagde jeg også før, at det vigtigste formål er at indføre fuld grundskyld. Nu hører jeg af de ærede medlemmer hr. Ove Hansen og hr. Lannung — og af de ærede medlemmer hr. Alfred Jensen og hr. Aksel Larsen måske også — at man tror, man i kraft af denne lov kan begrænse det, man kalder fantasipriser, at man tror, man i kraft af denne lov kan få mere jord frem, og endelig at man tror, man stiller de købere, der her er tale om, bedre end andre. Der er ikke noget af dette, der er rigtigt. Det rigtige er efter min opfattelse, at den højtærede indenrigsminister er retsstatsmand, han er grundskyldsmand, og han har nået i denne situation at få det radikale venstre og socialdemokratiet med til at gennemføre en grundskyld for kommunernes vedkommende. Det er dem, der er blevet ofret.

Jeg spørger: hvordan vil man få mere jord frem på denne måde? Det ærede medlem hr. Ove Hansen er praktisk kommunalpolitiker som jeg. Det ærede medlem ved, at kommunerne først skal ud at købe jorden. Tror det ærede medlem hr. Ove Hansen på, at kommunerne kan købe jorden billigere, når dette lovforslag er vedtaget? Tror det ærede medlem på, at når lovforslaget om en særlig indkomstskat er gennemført, kan kommunerne købe jorden billigere? Nej, det, der bliver resultatet, og det, man kommer til at opleve,

er, at jorden slet ikke bliver billigere for kommunerne at købe, den bliver før dyrere.

Når man henviser til venstres stilling i 1948-49, kunne jeg henvide til det radikale venstres stilling. Hvad var det for et lovforslag, der dengang var tale om? Jeg ved ikke, hvor meget det ærede medlem hr. Lannung kender til praktisk jordpolitik i kommunerne; uden for København er det måske ikke ret meget. Men formålet var ikke dengang det at gennemføre fuld grundskyld. Da sagde den nuværende højtærede økonomiminister, at formålet var at fremme bestræbelserne for at skaffe den enkelte eget hjem. Der var i det pågældende forslag ikke noget om, at grundrenten skulle have første prioritet; tværtimod lyste det ud af forslaget, at den skulle helt ned i tredje og fjerde prioritet. Der var heller ikke noget om stigende jordværdi; det lyste ud af forslaget, at den skulle ligge fast. Det var noget ganske andet; dengang var kommunerne ikke den centrale jordfordeler, slet ikke, da lå kommunerne inde med beskedne arealer, som kunne anvendes til sociale formål. Det var helt andre vilkår, der var tale om.

Jeg vil gerne understrege, at det har vist sig, at det, jeg sagde, var rigtigt: dette lovforslag er ikke forberedt. Lad os tage realkreditinstitutionerne, som den højtærede indenrigsminister gik uhyre let henover; den, der skal bygge, er nu ikke ligeglad med, hvordan hans muligheder bliver, og samfundet er det heller ikke. Vi ved intet herom i dag, vi kender ikke noget til kommunernes stilling. Hvorfor har man ikke spurgt dem? Hvis man virkelig troede på denne tanke, ville det være rigtigt at sige til kommunerne: I kan frit vælge, vi laver loven således, at I kan sælge på jordrente vilkår, hvis I ønsker det; men således, at I også kan sælge på almindelige vilkår, hvis I finder det forsvarligt. Det ville der være en vis ræson i, men det tør ministeren ikke, og det tør det ærede medlem hr. Lannung heller ikke. Hvorfor? Fordi de er bange for, at kommunerne i så fald går den vej, at de sælger på rimelige og fornuftige vilkår som i dag. Det er den angst, regeringspartierne har, at hvis man lod kommunerne råde selv, ville det